



JEGYZŐKÖNYV

A Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat
Időügyi Tanácsának
2016. május 11-én, 14.00 órai kezdettel megtartott 6. üléséről.
(1126 Budapest, Kiss János altábornagy utca 33/b.)



Jelen vannak:

Szavazati joggal rendelkező tagok:

Fonti Krisztina alpolgármester, elnök
Szabó Ágnes
Nika György
Staengler Ferencné
Mihalekné Kádár Magda

Bp. Főváros XII. kerületi Hegyvidéki Önkormányzat
Virányos Gondozási Központ Idősek Klubja
Németvölgy Gondozási Központ
Jókai Klub Nyugdíjas Klub
Kulturális Szalon

Tanácskozási joggal rendelkező tagok:

Müller Csaba
Gallai Dolores
Szokoli Erzsébet
dr. Puskás Kázmérné
Molnár Károlyné

Népjóléti Iroda vezetője
Egészségügyi referens
Hegyvidéki Gondozási Központ intézményvezetője
Városmajori Jézus Szíve Plébánia
Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia

Fonti Krisztina: Köszöntötte a megjelenteket. Utoljára 2015 decemberében ült össze a Tanács. Azóta egy tartalmas félév telt el. Felkéri Szokoli Erzsébetet, hogy mondja el, mi történt az eltelt idő alatt a „Szépkorúakért a Hegyvidéken” program keretein belül, illetve mik a további terveik. Kéri a jelenlévőket is, hogy Szokoli Erzsébet beszámolója után mondják el gondolataikat, ötleteiket.

Szokoli Erzsébet: Valóban tartalmas az elmúlt időszak. Kérdés, hogy jó irányban mennek-e a dolgok az időseket érintően, illetve tudják-e a döntéshozók és a program szervezői, hogy mik az idősök valós vágyai, igényei, amelyekre választ kell adni.

Röviden beszél az Információs Pont forgalmáról, hasznáról, keresettségéről. Még mindig nem mindenki ismeri a szolgáltatást, de akinek szüksége van akármilyen segítségre is, az előbb-utóbb megtalálja a Pontot. A szolgáltatás keresettsége egyenletesnek mondható, akkor tapasztalható kiugró érdeklődés, ha előtte a sajtóban megjelenés történik.

Az Információs Ponton keresztül kért segítségre leggyakrabban a Hegyvidéki Szociális Központból érkezik válasz.

Leginkább a nagyon idős korosztály keresi meg a szolgáltatást, főleg a 81 és 90 év közöttiek. Esetükben már nem csak informálódásról van szó, hanem valós segítségnyújtás iránti kérés van, tehát étkezésre, házi segítségnyújtásra, napközbeni ellátásra van szükség.

Ami erre az évre a cél, hogy rendszeresen jelenjen meg felhívás a Hegyvidék újságban a szolgáltatásról, ne esetleges legyen az, hogy tudnak a szolgáltatásról. Ehhez kéri a Tanács tagjait, hogy vigyék a program hírét, hogy ha már van ez a lehetőség, van ez a rendszer, akkor legyen hatékony és tudjon segítséget adni.

A lakossági statisztikai adatokat (60-69 évesek 8 190 fő, 70-79 évesek majdnem 7 000 fő, 80-89 éves korosztály 4 000 fő, 90-99 év közöttiek majdnem 1 000 fő) látva elmondható, hogy komoly feladatot fog jelenteni a jövőben is, hogy a szépkorúaknak megfelelő szolgáltatást tudjanak nyújtani. A 60-69 éves korosztályban kellene az aktív időskorban és az aktív időskorról gondolkodni, az öngondoskodásról



pedig már sokkal korábban. Ami még fontos, hogy sikerüljön a településeken, így a Hegyvidéken is azt elérni, hogy az idősek partneri viszonyba kerüljenek. Partnerként tekintsenek az idősekre. Nagyon sokszor szembesülnek azzal, hogy időősödésük miatt a társadalom peremére szorulnak. A fiatalságé a jövő, mindig is azé volt, de fontos – pontosan az idősek számának növekedése miatt –, hogy ez a partneri viszony kialakuljon és működni tudjon.

Ami az aktivitást, a partnerséget segíteni tudja, az az önkéntesség. Büszke arra, hogy a Hegyvidéken az elmúlt 3 évben 46 fő önkéntest képeztek ki és közülük, aki rendszeresen tevékenykedik és feladatot is vállal, az 36 fő. 30 ember heti rendszerességgel jár idősekhez. A kortárs segítők, a fiatal idősek, szívesen adják az idejüket és tesznek a többiekért, ez talán csökkenti egy kicsit azt az érzést, hogy már nem nagyon van rájuk szükség. Az önkéntes csoportok tevékenysége órában kimutatva a következő: a tavalyi évben az a csoport, aki már 2014-ben képzésben részesült, 1 014 óra önkéntes munkát végzett, a másik csoport, akit tavaly képeztek, 782 óra önkéntes munkát végzett. Ez az összesen 2 200 óra lehet, hogy kevésnek tűnik, pláne, hogy a gondozónők 22 000 órát látogatják az időseket egy évben. Ehhez képest 10 %-nyi az az idő, amikor az önkéntesek jelen vannak az időseknél.

Érdekes tapasztalat volt, hogy az önkéntesekkel szakmai tanulmányúton jártak Győrben, ahol az önkénteseknek sikerült találkozni hasonló önkéntesekkel. Ott beszélgető hálózatnak hívják ezt a csoportot. Ők közel 20-an vannak és 2009 óta működnek. Ennek a beszélgető hálózatnak is az a célja, hogy az otthon egyedül, magányosan élő idősekhez elérjenek. Nagyon pozitív volt, amikor a győri önkéntesek megállapították, hogy a hegyvidéki önkéntesekre „vigyáznak”. Ez azt jelenti, hogy 2 hetente esetmegbeszélésre kerül sor, 2 hetente megbeszélés történik a mentori feladatot ellátó gondozónőkkel, havonta szupervízió van mind a mentoroknak, mind az önkénteseknek, és negyedévente az időseket is meglátogatják, hogy az ő visszajelzéseiket is megismerhessék.

Az Idősügyi Nemzeti Stratégia bemutatja, hogy ha egy társadalom gondoskodó, miként kell az idősekre tekinteni, mi az, amit biztosítani kell, pl. a társadalmi részvételt vagy azt, hogy az idősekre még erőforrásként kell tekinteni. Az önkéntes munka, az önkéntesség ilyen erőforrásnak tekinthető.

Amit a Hegyvidéki Önkormányzattal kapcsolatban elmondhat az az, hogy maximálisan érzi annak elköteleződését a szolgáltatások felé, ezt meg is köszöni. Támogató az Önkormányzat, elkötelezett az innovációk iránt. Bíz benne, hogy ez a támogatás a jövőben is megmarad, mert innovációra, ötletre továbbra is szükség van, az idősek száma ugyanis nem fog csökkenni a kerületben sem.

A 2016-os tervek között vannak a szakmai tanulmányutak. Áprilisban Győrben és Mosonmagyaróváron jártak, a közelmúltban pedig Bécsben. Szerettek volna bécsi önkéntesekkel is találkozni, de nem jött létre ez a kapcsolat, azonban továbbra is tervben maradt, mert szeretnék nemzetközi példát is látni. Hollandiában nagyon régi és nagy hagyományokkal rendelkezik az önkéntesség. A Központi Önkéntes Alapítványnak régi dédelgetett álma a partneri kapcsolat kiépítése, ehhez azonban angol nyelvismeret szükséges. Ez feltétele annak, hogy részt vehessenek az idős önkéntesek egy ilyen programban.

Másik terv a Hegyvidéki Napokon való részvétel, ahol lehetőség lesz egy kicsit nagyobb közösséggel is találkozni. Olyanokkal, akik még nem járnak intézményekbe, nem járnak különböző klubokba, programokba. Velük egy-egy beszélgetés és egy pár perces kérdőív kitöltése kapcsán lehetőség lesz kölcsönösen bemutatkozni, és lehetőség lesz arra, hogy kiderüljön, szeretnék-e önkéntességben részt venni. Nagyon sok önkéntest így „talált meg” a program.



Szeptemberre újabb önkéntes képzést terveznek, októberben a Kulturális Szalonnal együtt terveznek egy önkéntes konferenciát, és az önkéntesek napját az idén is szeretnék megünnepelni.

Nagy kérdés volt tavaly, hogy megválasszák-e az év önkéntesét. Az önkéntesek azt mondták, ne legyen versenyeztetés, nem szeretnék megmérettetés elé állni. Kérdés, hogy az idén kezdeményezzék-e újra a cím kiosztását.

A Közösségfejlesztés az Információs Ponton és az Önkéntes programon túl szintén a „Szépkorúakért a Hegyvidéken” program eleme. Ezt a Közösségfejlesztők Egyesülete végzi. Most már ők is terjeszkednek, hiszen a Németvölgy területén túl a Krisztinaváros és a Virányos területén is elvégezték a szükséges interjúzást. Komoly hozadéka a közösségfejlesztő munkának, hogy van egy médiacsoport, amelynek tagjai a Németvölgy Gondozási Központban találkoznak, és különböző tartalmakkal foglalkoznak. Nincs még annyi megjeleníthető anyag, amivel kortársaik felé szólhatnának, de gondolkodnak azon, hogy október körül a Hegyvidék újságnak egy külön betétlapja, melléklete lehet majd, ami kifejezetten az idősekről szól.

A Hegyvidéki Szomszédok különböző kis kezdeményezései, ügyei az érintett 15-20 főnek már nagyon jelentősek. Ahogy ezek a kis csoportok mindig többen és többen lesznek, a sok kis csoportban az idősek nagyon jól érzik majd magukat.

Ami a közös aktivitásokat illeti, már két rendezvényen voltak az önkéntesek, a Fuss a csúcsral és a Te szedd! című programokon. Június közepén lesz egy túraverseny a Normafánál, ami országos szervezésű, a felhívást hamarosan közzéteszik.

Elsősegély tanfolyamot is szerveznek az önkéntesek részére, akik már tavaly kérték ezt, nekik biztonságot jelentene, ha jártasságuk lenne ezen a téren. Más kerületek újságait lapozgatva látható, hogy az idősek körében nagy népszerűségnek örvend a részükre szervezett elsősegély-tanfolyam, főleg, ha azokat a problémákat célozza a tanfolyam, amelyek nagy valószínűséggel időskorban fordulnak elő.

Aminek még nagyon örül, hogy az önkéntesek felvállalták, hogy a magukra készített közel 20 oldalas szabályzatot – már a tapasztalataik alapján – átdolgozzák majd.

A generációk közötti együttműködés megteremtése szintén nagyon fontos. A generációk közötti szakadék áthidalását célozza a középiskolákban tervezett számítógépes oktatás megszervezése vagy az 1956-ról szóló pályázati felhívás – az évfordulóra tekintettel –, ahová fiatalok és idősek jelentkezését egyformán várják, lehetőség van arra is, hogy unoka és nagyszülő együtt jelentkezzen. De ilyen ötlet a Széchenyi vetélkedő terve. Komoly dilemma, hogy melyik programot kellene választani, amihez segítséget jelentene a Tanács tagjainak véleménye is.

A Németvölgy Gondozási Központban indul majd a Főzzünk, süssünk nagyival! című program.

Megemlíti még továbbá a sporteseményeket: a Kortalanok olimpiáját, és a szenior Sakkbajnokságot, amely országos kezdeményezés. Őszre még egy sportnapot terveznek. Az idősekkel az első sportnap tavaly volt az Idősek Hónapjában, októberben. Akkor megígérte, hogy negyedévente lesz sportnap. Azóta az idősek jelezték, hogy a negyedév már elmúlt...



Kulturális rendezvény, ami a programhoz kapcsolódik, az „Idősek Hónapja a Hegyvidéken” programsorozaton belül az Idősek Világnapja, terveznek egy kiállítást is a Kulturális Szalon vezetőjével, illetve egy kulturális seregszemlét.

Tervezik még annak felmérését, hogy mit szeretnének a kerületi idősek az egészségügy, a kultúra, az oktatás, a sport és a rekreáció területén.

Köszöni a figyelmet.

Müller Csaba: Nem jelezte az ülés elején, hogy bármikor lehet kérdezni. Azon gondolkodik, hogy volt-e olyan téma, ami valakinek nem volt érthető és kérdés van-e esetleg azzal kapcsolatban. A közösségfejlesztést illetően kérdezi, vajon mindenki átlátja-e, hogy ott mi mindent csinálnak a résztvevők. Kérdezi Szokoli Erzsébetet, mely kerületszervezetekben működnek már ők?

Szokoli Erzsébet: A Németvölgy területén már második éve folyik ez a program. Itt van angol tanfolyam, itt volt a bérházból elszármazottak találkozója, itt van a közös Normafa túrázás, itt indult el helytörténeti klubként vagy közösségként a lakóházzal, illetve a környékkel kapcsolatos helytörténeti gyűjtés, itt van az újságcsere, az ő kezdeményezésükre indult el, hogy az átjárás lehetősége valósuljon meg a Sportkórház területén.

Az új területek a Krisztinaváros és a Virányos. Nagyon kíváncsi arra, hogy milyen igényekre és szükségletekre szerveződnek majd ott a kis közösségek. Ez hosszú folyamat lesz. Sokszor hallotta azoktól az idősektől, akik a Németvölgyből találkoztak rendszeresen, hogy csak ültek és beszélgettek, de sosem történt semmi. Ez azért van, mert a program szervezője nem akarja megmondani, hogy mi lenne a jó. Ő azt szeretné, ha az idősek mondanák ki, hogy mit szeretnének és azt is, hogy hogyan. Ez az, amikor valami alulról szerveződik. Ha valakiben megérik egy ötlet a megvalósításra, valószínű, hogy nagyobb lelkesedéssel fog benne részt venni, mint, ha valaki megmondja neki, hogy mit kell tenni.

Müller Csaba: A sportkórházi akción kívül tud-e még olyan esetről, amikor a közösség megfogalmazta, hogy mit szeretne az Önkormányzattól.

Szokoli Erzsébet: Nem tud róla, de nem is az a cél, hogy az Önkormányzatnál bármit is elérjenek, az a cél, hogy kiderüljön, ők maguk, önmaguktól mit szeretnének.

Nagyon jó szakmai együttműködés tudott megvalósulni a közösségfejlesztőkkel.

Staengler Ferencné: Úgy tapasztalja, hogy az egészségügy az a téma, amellyel kapcsolatban az idősek szeretnek információt cserélni. Ma tudjuk, hogy rengeteg a beteg és nem tud az orvos sok időt egy-egy betegre fordítani, nincs elég idő arra, hogy megtudja, mi a baj gyökere. Lehetne olyan kötetlen beszélgetés egy szakemberrel, egy orvossal, belgyógyással esetleg, aki egy hónapban egyszer azokat a kérdéseket megválaszolná, ami az időseket foglalkoztatja. Hajlamosak az idősek tapasztalataikat megosztani másokkal, mások pedig abból kiindulni, ami nem biztos, hogy jó irányba megy.

Gallai Dolores: Van egy „Egészséges Hegyvidék” című program, ahol van a Hegyvidéki Szabadegyetem, ami 2005 óta, évente 8-9 alkalommal olyan témát dolgoz fel prominens szakemberek előadásában, amit a közönség kíván. Minden évben október körül felmérjük az igényeket a témákról, az alkalmak végén pedig van lehetőség párbeszédre is.



Staengler Ferencné: A programot ismeri, jónak tartja, de attól egy kicsit közvetlenebb, személyes formában gondolná ezt megvalósítani.

Gallai Dolores: Köszöni a javaslatot, elgondolkodnak majd rajta.

Müller Csaba: A generációk közötti szakadék áthidalására felvetett programokhoz visszatérne. A felvetett témák közül melyiket látnák a Tanács tagjai a leginkább megvalósíthatónak?

Fonti Krisztina: A maga részéről az 56-os pályázati kiírást támogatná, mert azt látja, hogy érdekli a fiatalokat a téma, leginkább a személyes élmények. Úgy gondolja, hogy ennek a programnak köszönhetően a fiatalok valóban közelebb kerülhetnek az idősekhez. Ráadásul a személyes élményeknek köszönhetően ők is gazdagodhatnak ezzel a programmal.

dr. Puskás Kázmérné: Mi az elképzelés?

Szokoli Erzsébet: A személyes élményt leírni, megfogalmazni, akár felvételt készíteni. Akár a kézzel fogható személyes élményt, újságcikkeket, fotókat megörökíteni. A formai oldalát rábízna a fiatalokra. Először a mesélőkedvű időseket tervezik megkeresni, majd utánuk a középiskolák tanulóit.

Mihalekné Kádár Magda: Javaslata ehhez annyi, hogy a legjobbakat közzé lehetne tenni az újságban, vagy színpadi játékot lehetne belőle rendezni.

Müller Csaba: Pontosan ilyen ötletekre számít a Tanács tagjaitól.

Nika György: El tudja képzelni, hogy a Főzzünk, süssünk nagyival! program keretében például a MOM parkban egy bográcsversenyt rendeznek, azt pedig összekapcsolják beszélgetésekkel, például az 56-os eseményekről. Ebben a versenyben a nagykák és az unokák együtt vennének részt.

A másik, amiről szeretne beszélni, az az előbb említett egészségügy. Többen felvetették, hogy nagyon szép az új Városház tér, de egyet hiányolnak, amivel ő is egyetért, hogy nincs ott elegendő fa. Ha beáll a kánikula, ott kevesen fognak majd üldögélni, mert nincs árnyék. Lehet, hogy ezt hamarabb, még a kövezés előtt fel kellett volna vetni, de meg lehetne nézni, hogy néhány helyre, a kövezés megbontása árán lehetne-e fát ültetni.

Fonti Krisztina: Továbbítja a felvetést, de tudása van róla, hogy szó van ilyesmiről.

Müller Csaba: Egyéb ügy van-e, amivel megkeresték a Tanács tagjait a környezetükből?

Mihalekné Kádár Magda: A sportprogramokat nagyon szeretik, illetve igényelik az idősek, legalábbis a kulturális szalonbeli tapasztalatai alapján ezt tudja mondani. Nagyszámú az érdeklődés a sportprogramokra, előre edzenek, igénylik a rendezvényeket. Minden ilyen program alkalmával tele van a Szalon.

Ugyanilyen nagy érdeklődést tudnak kiváltani a kreativitást igénylő programok, ahol nem a késztermék a cél, hanem maga az alkotás folyamata.



Szintén népszerűek a híres emberekkel való találkozások. Meglátni őket, hogy ők is húsvér emberek, közvetlenül hallani és látni őket, nagy jelentősége van.

Müller Csaba: Arra az intézményvezető asszony és stábja is rájött, hogy amiben az Önkormányzat még fejlődni tud, az a sportprogramok számának bővítése. Azért került bele a „Szépkorúakért a Hegyvidéken” programba akár a sakkverseny, akár a Kortalanok olimpiája is. Illetve alpolgármester asszony most egyeztetett több körben a Szent Ferenc Kórházzal, amiről beszámol most a résztvevőknek.

Fonti Krisztina: A Szent Ferenc Kórháznak van egy kardiológiai rehabilitációval foglalkozó részlege, és az önkormányzattal közösen szeretnének kialakítani a Normafán egy kardiobiometrikus tanösvényt. Ennek az a lényege, hogy különböző nehézségi fokozatú szakaszok lesznek az ösvényen, amelynek különböző pontjain mérhető lesz a pulzus, a vérnyomás, tehát ez egy terheléses vizsgálat helyszíne lesz majd. Plusz emellett rehabilitációt is jelent majd a tanösvényen való végighaladás. Ennek továbbfejlesztése, hogy lesz hozzá egy telefonos applikáció, amivel mérhetőek lesznek a funkciók, az adatokat pedig közvetlenül a kórház fogja megkapni.

Gallai Dolores: A szervezet ilyen módon történő megfigyelésének köszönhetően időben kiderülhetnek olyan problémák, amiről az illető nem is tud, tehát lehet időben foglalkozni a problémával.

Müller Csaba: Arról is tárgyal az Önkormányzat a Szent Ferenc Kórházzal, hogy laikusoknak is tanítson a kórház alapvető ápolási ismereteket, azoknak, akik otthon vállalják hozzátartozóik ápolását.

Gallai Dolores: A generációk közötti együttműködéssel kapcsolatos programként javasol még egy-két ötletet. Javasolja, hogy azokat az időseket, akik egyedül élnek, hozzák össze olyan családokkal, ahol viszont nincs nagyszülő. Illetve a Normafán lehetne a Sziget Fesztivál mintájára egy több generációt is megszólító fesztivált szervezni. Ez lehetne kerületi szintű, de lehetne több kerületre vagy akár az egész fővárosra is kiterjedő.

Müller Csaba: Egyre több a program, mégis olyan sejtése van, hogy van a kerületnek 20 000 fő feletti idős lakosa, de azoknak mégiscsak egy kis szelete érhető el és szólítható meg. Ennek kapcsán merült az fel, hogy tervben van egy olyan kiadvány megjelentetése az összes szolgáltatásról, ami kifejezetten az időseknek szól, és amit - ha lehet - valamennyi háztartásba szeretnének eljuttatni.

dr. Puskás Kázmérené: Kb. egy évvel ezelőtt szó volt arról, hogy a karra szerelhető jelzőkészülék kihelyezése már nem az Önkormányzat feladata. Akkor elhangzott az is, hogy helyette az Önkormányzat tervez valami mást. Van-e ebben valami fejlődés?

Müller Csaba: Ez a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás. Abban nincs változás, hogy ezt pár évvel ezelőtt az állam magához vette, de ellátja a feladatot a mai napig is. Ez azért nem került továbbgondolásra, mert a szolgáltatás rászorultsági és piaci alapon egyaránt elérhető és nem megfizethetetlen.

Szokoli Erzsébet: A kerületben ismert a Body Guard Hungary Kft. szolgáltatása (címe: 1071 Budapest, Peterdy utca 6., telefonszáma: 06 1 4 333 000, e-mailcíme: info@bgh.hu.). Egy egyszeri 30 000 Ft-os bérleti díjat kell a szolgáltatásért fizetni (kaució). A havi díja további 3 000 Ft. Ami



drágább, az a kiszállás javítás vagy csere esetén. Vállalják azt is, hogy nem gondozónőt küldenek riasztás esetén, hanem a hozzátartozót vagy a mentőt értesítik.

A szolgáltatás szociális alapon is igényelhető. Aki nem tudja megfizetni a szolgáltatást üzleti alapon, az sem eshet el a szolgáltatástól. Budafokon van az intézmény, ahol a szolgáltatást nem piaci alapon igényelni lehet.

dr. Puskás Kázmérné: A mi időseinket sajnos a sport már kevésbé érdekli, az ilyen jellegű szolgáltatások viszont annál inkább.

Nika György: A napokban láttam egy TV műsort, ahol az évek óta üresen álló Alkotás utcai kórházról is szó volt. Arról számoltak be, hogy Budapesten sok a kórház, a cél viszont a kevesebb számú, de jobban felszerelt kórházak létrehozása. A kérdés, hogy mi lesz azzal az épülettel?

Müller Csaba: Napirenden van a téma kerületi szinten is és országos szinten is. Pár héten belül erről akár a helyi újságban is lesz majd információ.

Fonti Krisztina: Az épület a TF projektnek, az intézmény terjeszkedésének része lesz.

Müller Csaba: Arról, hogy a kerületben az egészségügy területén, akár a fekvőbeteg ellátás, akár a szakrendelés területén mi várható, arról várhatóak a közeljövőben új hírek. Ez érinti majd a János kórházat is.

Fonti Krisztina: Megköszönte a Tanács tagjainak a részvételt, az ülést bezárja.


Fonti Krisztina

k.m.f.

Staengler Ferencné


Müller Csaba